

unyttige Ting, foregik under den radikale Regering, og den blev ikke forhindret ved Loven af 7. August og heller ikke bag- efter, og der var heller ingen Tegn paa, at Regeringen ønskede at forhindre den. Ophævelsen af Loven af 7. August for- hindrede jo ikke Regeringen i at udstede Anordninger og Bekendtgørelser, den skulde kun have Rigsdagens Tilslutning dertil; og den forrige Regering fik altid Tilslutning til de Forslag, den fremkom med, som Rigsdagen kunde billige. Saa vidt jeg min- des, er det kun et enkelt af de Forslag, der blev fremsat af Regeringen, som Af- viklingsudvalget ikke kunde billige.

Landbrugsministeren (Madsen-Myg- dal): Det ærede 3die Medlem for 5te Kredse (Johan Hansen) mente, at den Livrem, der skulde spændes ind, var en Livrem i Lighed med Loven af 7. August. Nej, saa har det ærede Medlem ikke forstaaet, hvad det er for en Livrem, der skal spændes ind. Loven af 7. August har saa vist ikke virket i Retning af at være Livrem for Forbruget her i Landet. Den har virket lige i modsat Retning. Det er en lang Række af Foranstaltninger, udførte i Ly af denne 7. August-Lov, der mere end noget andet har medvirket til, at vi her i Landet under Krigen har kunnet gaa den modsatte Vej af, hvad man er gaaet i alle andre Lande, nemlig at sætte Forbruget ned. Vi er nu ved Begyndelsen af det 7de Høstaar efter Krigens Indtræden kom- met saa vidt, at det maa siges, at Leve- foden her i Landet snarest er højere nu, end den var før Krigen, og det er Virk- ningen af en hel Række af de Foranstalt- ninger, der udførtes i Ly af 7. August- Loven, Virkninger, som vi endnu ikke er kommet ud over, men som det er Øjeblik- kets største Opgave at bekæmpe.

Det ærede Medlem var ogsaa inde paa at rette Bebrejdelser med Hensyn til Smørprisen, og hvis jeg forstod ham ret, ankede han over, at vi solgte Smørret i Shillings i Stedet for at sælge det i Kro- ner, men han maa jo selv som Købmand vide, at dette er ganske ligegyldigt. Hvis det ærede Medlem overhovedet havde noget positivt Ønske, som skulde dækkes af hans Udtalelser, maatte det være dette, at vi ikke skulde tage saa høje Priser i Udlan- det, for derved blev Smørret dyrere her- hjemme. Det er det, der har staaet i det ærede Medlems Organ, at Storbønderne — eller hvilken Betegnelse man nu dør an- vender om Landboerne — stiller saa ublu Krav overfor Udlandet, at nu stiger Smør-

ret i Pris i Udlandet, og det maa vi saa ogsaa betale herhjemme. Hvis det er den Politik, vi skal føre, er vor Valuta daar- ligt stillet. Det ærede Medlem kan være sikker paa, at der er ikke noget Land, som ikke søger at eksportere saa meget som muligt og tage saa høje Priser som muligt, men ikke desto mindre er der et stort Parti her i Landet, som ikke undser sig ved offentligt at rette Bebrejdelser imod et Erhverv, der søger at rejse Lan- dets Valuta ved at eksportere saa meget som muligt og til saa høje Priser som muligt, og det netop ud fra det Hen- syn, at Forbruget ikke kan faa Lov til at brede sig i den Udstrækning, man øn- skede det.

Det ærede Medlem udtalte, at naar der i den Valgkamp, vi havde for et Par Maaneder siden, fra socialdemokratisk Side var talt om, at Brødprisen kunde gaa op i 2—3 og 4 Kr., var Forudsætning- en den, at Prisen blev Verdensmarkedets Pris. Jeg har ikke hørt den Forudsætning nævne, men jeg har hørt en ganske anden Forudsætning, nemlig at Venstre vedblev at være Regeringsparti. Det er muligt, at den anden Forudsætning er tænkt, men den er ikke aabent udtalt.

Det ærede Medlem mente i Bomulds- frøkagehandelen at kunne finde en Moti- vering for Opretholdelse af Centralkonto- ret. Her fra Landet møder der 8—10 Købere af Bomuldsfrøkager, siger det ærede Medlem, og saa kan Sælgeren i Amerika diktere Prisen. Det ærede Medlem synes at være af den Opfattelse, som vi alle kender fra vor Barndom, at der ovre paa den anden Side af Atlanterhavet sidder en Mand — i dette Tilfælde en Bomuldsfrø- kagemand — og handler med alle disse Varer dør. Men saadan ligger Forholdet ikke. Er vi 10 Mand her i Danmark, der vil købe Bomuldsfrøkager, er der 100 i Amerika, der vil sælge dem. Hvis derimod Amerikanerne havde centraliseret deres Handel, og vi havde centraliseret vore Indkøb — og det har vi jo desværre —, kunde man tale om, at der foregik en Udveksling af den Art, som det ærede Medlem omtalte. Det er desværre sket under Krigen, at vi er kommet ind i en Socialisering af Handelen mellem Lan- dene, og en af Hovedaarsagerne til, at Dyrtiden vedblivende opretholdes, er, at der ad den Vej lægges saa mange Hin- dringer i Vejen for den frie og sunde Om- sætning. For øvrigt maa jeg sige, at naar vi har købt saa store Partier fra Amerika af Bomuldsfrøkager og derved maaske har